

som Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse her med et stærkere Ansvar i dette Tilfælde end de fleste andre, og det var derfor ikke saa mærkeligt, som jeg før antydede ganske let — men dog tilstrækkeligt, troede jeg, til, at det ærede Medlem vilde have været sig for at gaa videre frem i sin Optræden her i Tinget —, at det ærede Medlem var ret interesseret i at faa denne Sag sat i Gang igen. Jeg vil nødig gribe til det Middel, som jeg har til at afsløre det ærede Medlems Adfærd . . . (K. M. Klausen: Gør det endelig, kom frem med det hele!) . . . Jeg gør det ikke, forinden den strenge Nødvendighed foreligger . . . (K. M. Klausen: Jo, gør det kun!) . . . Jeg vil blot her oplyse det ærede Medlem om, at jeg selvfølgelig er vidende om, at han har været rede til under en vis given Forudsætning, en Forudsætning, der ikke berøres af Fæstningsspørgsmaalet eller Hensynet til Jordværdien — han talte i Aftes meget stærkt om disse Jorders store Værdi — at stille sig passiv, naar Sagen bragtes frem igen. Mere ønsker jeg ikke at sige nu. Vil det ærede Medlem benægte det, skal jeg tale tydeligere. Denne Forudsætning lod sig ikke fyldestgøre, og saa maatte vi dermed tage vor Beslutning uden det ærede Medlems Medvirken. Dermed skal jeg forlade det ærede Medlem.

Det ærede Medlem for Aarhus søndre Valgkreds (Harald Jensen) — jeg ved ikke, om han er til Stede — havde nogle Bemærkninger til mig i Aftes, idet han mente, at jeg havde gjort Socialdemokraterne Uret ved at antyde Muligheden af — det var kun en Mulighed — at de vilde gøre Overbud, naar vi i en nær Fremtid komme til at behandle Huslodsloven. Han henviste i denne Forbindelse til, at det ærede Medlem for Grenaa (N. Pedersen), som var Ordfører for Venstre, da Huslodsloven sidst var for, havde ydet ham sin Tak for hans Arbejde og Holdning i denne Sag. Jeg skal i denne Forbindelse blot minde om, at det er 5 Aar siden. Siden den Tid er der sket adskilligt. Socialdemokratiets Adfærd nu og for 5 Aar siden er ret forskellig. Men selv om der ikke var dette, at det er 5 Aar siden, saa er der dog dette her at erindre, at det ærede Medlem for Aarhus søndre Kreds (Harald Jensen) stod som Socialdemokratiets Repræsentant ved denne Lejlighed. Og der er jo en Væsenforskel paa det ærede Medlems Optræden ogsaa nu i Forhold til hans Meningsfællers; saa han danner, maa jeg nok sige, en hæderlig Undtagelse. Jeg kan derfor godt følge det ærede Med-

lems Henstilling, naar han siger, at vi kunne jo afvente Sagens Komme og saa se, hvorledes han stiller sig. Det er muligt, at det ærede Medlem fremdeles vil danne en Undtagelse fra sine Meningsfæller. Saa meget desto bedre. Af Interesse er en Bemærkning af ham om, at Socialdemokraterne ikke ønske Stordrift. Det er en Bemærkning, som har sin Interesse, og som vil virke overraskende hist og her . . . (En Stemme: Det staar i vort Program, der staar Fællesdrift!) . . . Ja, men Fællesdrift turde vel ogsaa nok være Stordrift. Det ærede Medlem vil gerne overse, at jeg udtrykkelig havde talt om *Ejendomshjem* i denne Forbindelse, idet jeg havde betonet dette, at Arbejdet for at skaffe mange og selvstændige *Ejendomshjem* var i Strid med den statsocialistiske Ide. Det er det, og det ærede Medlem kommer ikke fra det ved at stryge „Ejendoms“, hvad han syntes tilbøjelig til ved sin gentagne Berigtigelse.

Endnu har jeg et Par ganske enkelte korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen). Han er ikke til Stede, saa Bemærkningerne blive af den Grund endnu kortere, end de ellers vilde være blevne. Det ærede Medlem søgte i Dag at klare sig fra den Paastand, han fremsatte forleden, om at det ikke var Retfærdighedshensyn, men Interesser, det vil sige Partierinteresser, Partihensyn, der dikterede Afgørelserne her i Rigsdagen. Han søgte at klare det fra sig ved at sige, at hvad der er retfærdigt for den ene, er ikke retfærdigt for den anden. Men det var jo ikke det, det ærede Medlem hævdede forleden Dag. Han sluttede denne Del af sin Replik med at sige, at Retfærdigheden var nøgen. Jeg vil sige, at det ærede Medlems Opfattelse af Partiernes Ledemotiv er fremdeles lige saa nøgen som Retfærdigheden; han fik ikke sin tidligere Paastand tilsløret ved det Forsøg, han gjorde. Bemærkninger af mere personlig Natur skal jeg ganske springe over, da han ikke er til Stede. Saa er der kun et endnu; det er min Udtalelse forleden angaaende Højres Brug af Forsvarssagen. Jeg vil sige, at det er et Forhold, vi ikke behøve at diskutere. Det er en uomtvistelig Kendsgerning, hvorledes dette Forhold er og har været, *navnlig har været*. Vil det i Fremtiden blive et andet? Eller vil det fremdeles blive saaledes, at det er det ærede Medlems forleden tilkendegivne Opfattelse af, hvilket Ledemotiv der er bestemmende for Partiets Stilling til en Sag,